

sluttende bemærkninger kvitterer for de fejl og mangler, der er blevet påpeget ved forslaget.

Imidlertid synes jeg, der er en problemstilling, som hr. Aage Frandsen helt glemte at forholde sig til, men som stort set alle ordførere var inde på, nemlig problemet om sondringen mellem valgkampregnskaber og det samlede årsregnskab. Man kan sige, at for de politiske partier er det måske ikke så stort et problem, fordi valgkampen ville være indeholdt i det samlede årsregnskab. Men når nu hr. Aage Frandsen i forhold til kandidaterne gør den bemærkning, at der kunne laves en bagatelgrænse, så de byråds kandidater, der måske kun lige bruger et ark frimærker og lidt kuverter og sådan lidt, ikke skulle have en annonce i den lokale avis for at fortælle, at de har gjort det, så er problemet, om afgrænsningen kun går på valgkampperioden, eller om det skal være år eller valgperioder.

Hvordan afgrænses valgkampen? Hvornår udskrives et byrådsvalg f.eks.? Hvis ikke denne afgrænsning er præcis, så får man tænkning i bagatelgrænsen. Hvis f.eks. et byrådsmedlem sidder i kommunalbestyrelsen i fire år, og i hvert af de fire år modtager lige op til bagatelgrænsen, så skal der ikke aflægge regnskab for det; men i selve valgkampen, ja, der modtages der måske ikke noget – for det har byrådsmedlemmet modtaget successivt hen over valgperioden.

Derfor bliver SF også nødt til at forholde sig til den problemstilling, at forslaget afgrænser tiden til valgperioden, men hvad er valgperioden? Ved folketingsvalg kan man sige, at det er, fra statsministeren har udskrevet folketingsvalget og de følgende tre uger, men der kan jo meget vel være blevet givet ganske betragtelige beløb lige op til valgperioden. Og det er endnu værre ved et byrådsvalg, for der er valget jo principielt udskrevet, når et valg er overstået. Så ved man allerede på dato, hvornår det næste valg er. Der er en problemstilling dér, som SF også er nødt til at tage i betragtning.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da dette jo trykkes og står at læse til evig tid, er jeg nødt til at sige til hr. Aage Frandsen, at det ikke var nogen særlig kollegial bemærkning, han kom med. Det var heller nogen særlig korrekt bemærkning, han kom med. Det var heller ikke nogen særlig veldokumenteret bemærkning, han kom med, og den var helt overflødig. Jeg taler om bemærkningen om, at jeg skulle vi-

se mindre interesse for Magtudredningsudvalget end hr. Aage Frandsen. Faktisk har jeg sid-det meget længere i det end hr. Aage Frandsen, og han aner ikke, hvad der er foregået, inden han kom til, og inden han havde deltaget i ét eneste møde.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg skal gøre det ganske kort. Jeg vil blot sige til hr. Aage Frandsen, at der var jo engang en mand med en papkasse, og det kan jo blandt andet være med til at illustrere problemerne med de anonyme bidrag.

Så vil jeg gerne sige – bl.a. i anledning af det, hr. Hans Engell sagde – at jeg synes også, det er vigtigt med åbenhed, men det skal ikke give partierne ringere vilkår, og derfor kan der være god grund til en bredere drøftelse – også af partiernes vilkår i en aktiv samfundsdebat.

I hvilken form regeringen skal tage initiativer, synes jeg i og for sig skal udspringe af, hvad der sker i udvalgsarbejdet, og hvad der sker i magtudredningsarbejdet, så jeg ved ikke, om det direkte skal være i lovforslagsform eller i ændringsforslagsform, eller om der skal andre initiativer til. Jeg synes, at vi skal lade det videre arbejde vise, hvad der er den rigtige facon, men åbenhed – uden at stille partierne ringere – synes i og for sig at være en meget god overskrift.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er da muligt, som ministeren siger, at der ikke behøver at komme et lovinitiativ på området. Det afgørende er, at der sker noget, og der er vel grænser for, hvor meget der kan ske, hvis loven ikke ændres.

Det, jeg jo i den forbindelse også tænkte på, var, at regeringen trods alt i åbningsredegørelsen nævnte, at det er regeringens politik, at man skal have større åbenhed. Om det var sådan af hensyn til nogle af partierne i regeringen, at det var kommet med, ved jeg ikke; men jeg har fået det indtryk – af den måde det fremlægges på af ministeren i dag – at det ikke bare er en indrømmelse til et enkelt parti. Men ellers må vi jo se på det i forbindelse med behandlingen af dette beslutningsforslag.

Det, som hr. Kim Behnke nævnte om afgrænsninger, er selvfølgelig korrekt, nemlig at det er svært at sige noget med hensyn til kommunale kandidater. Jeg havde ikke tænkt mig, at det var i hele 4-års-perioden, man skal føre regnskab; det havde jeg ikke tænkt mig. Om-